

РЕШЕНИЕ

№ 25820

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4522** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ботева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 104б, т. 2 и чл. 175а, ал. 1, предл. 3-то от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Делото е образувано е по касационна жалба, подадена от Т. М. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], против решение № 925 от 14.03.2026 г. по а.н.д. № 18132/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-019732/23.08.2024 г. /НП/ на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 53 ЗАНН за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 ЗДвП на Т. Г. са наложени административни наказания по чл.175а, ал. 1, предл. трето, ЗДвП – лишаване от право да управлява МПС за срок 12 месеца и глоба в размер 3 000.00 /три хиляди/ лева. Според касационния жалбоподател обжалваното съдебно решение е неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила при издаването на оспореното НП. Излага доводи относно индивидуализирането на деянието и неговото доказване. Касационният жалбоподател моли съда да отмени съдебния акт на въззивния съд и да постанови отмяна на издаденото наказателно постановление. В открито съдебно заседание касаторът не се явява, представлява се от пълномощника адв. Н., която поддържа жалбата и претендира разноски по представен списък и приложения.

Ответната страна – началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с писмено становище твърди неоснователност на касационната жалба. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага да бъде оставен в сила оспорения съдебен акт.

Административен съд София - град, XVI касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал. 1 НПК и съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, приема, че касационната жалба е допустима, като подадена в преклузивния срок, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол, и от процесуално легитимирано лице – страна в производството пред РС, за която оспореният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството по а.н.д. № 18132/2025 г. по описа на Софийския районен съд е образувано по жалба, подадена от Т. М. Г., ЕГН [ЕГН], против наказателно постановление № 24-4332-019732/23.08.2024 г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с искане за отмяната му в цялост. С това НП на основание чл. 53 ЗАНН за извършено от Г. нарушение чл. 104б, т. 2 ЗДвП са наложени две административни наказания по чл. 175а, ал. 1, предл. трето, ЗДвП – глоба в размер 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 12 месеца.

С оспорения съдебен акт районният съд е потвърдил оспореното НП като правилно и законосъобразно. За да стигне до този извод, съдът е установил следната фактическа и правна обстановка:

На 03.07.2024 г. около 18:20 ч. жалбоподателят Г. управлявал посоченото МПС – лек автомобил марка „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица] района на около 50 метра преди кръстовището с [улица]. [улица]била съставена от две пътни платна – ляво и дясно от по една лента. По същото време и на същото място се движели по и в района на [улица]свидетелят В. В. Г. и неговия колега А. Г. Д. на длъжност младши автоконтрольори към СДВР-ОПП. Те били на смяна и контролирали спазването на правилата на ЗДвП от водачите на моторните превозни средства. Жалбоподателят Г. се движел в лявата лента на лялото платно на [улица]. Същият придал на автомобила „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС] внезапно поднасяне със скорост и „пилене“ на задните гуми /т. нар. „дрифт“/ при завой на дясно на около 50 метра преди кръстовището с [улица]– при завой надясно, обусловен от траекторията на пътно платно, водачът на лекия автомобил въртял управляващия волан наобратно в лява посока, при което задната част на автомобила се приплъзвала /поднасяла/ с триене, поради въртеливото движение на колелата на МПС наляво по пътното платно, а предната част на автомобила се движела напред и надясно под лек ъгъл; след това, водачът с форсиращ двигател изправял автомобила, извъртайки наобратно волана му надясно, за да продължи по дясното платно на пътния участък, повтаряйки бързо и секундно същото „дрифтово“ действие от началото до края /общо между два и три път/. Посоченото МПС изведено от посоката си на движение навлязло в насрещната лента на движение в изключително близко разстояние /до около десетина-петнадесет метра/ пред служебния автомобил на служителите Г. и неговия колега Д.. Могло да настъпи пряко ПТП, което е избегнато само с усилията на служителя Д. /управляващ служебното МПС./. Жалбоподателят Г. не бил предприел никакви охраняващи на автомобила си действия, а продължил с него в права посока. Незабавно била включена светлинна и звукова сигнализация, като автомобилът на жалбоподателя Г. бил последван. Автомобилът му ускорил след това с висока скорост и отново поднесло чрез т.нар. „дрифт“. След преследване, жалбоподателят Г. спрял своето МПС. Срещу него бил съставен АУАН серия ГА с № 1370602 от 03.07.2024 г., въз основа на който е издадено обжалваното от него

наказателно постановление № 24-4332-019732/ 23.08.2024 г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

В АУАН и НП са описани подробно обстоятелствата, при които е извършено нарушението от Г., с управлявания лек автомобил „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Й. Л. /справка в масивите на МВР/, и тълкуването и прилагането на относимата правна норма, а именно като използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като придал на автомобила внезапно поднасяне със скорост и „пилене“ на задните гуми /т. нар. „дрифт“/ при завой на дясно на около 50 метра преди кръстовището с [улица]– при завой надясно, обусловен от траекторията на пътно платно, водачът на лекия автомобил въртял управляващия волан наобратно в лява посока, при което задната част на автомобила се приплъзвала /поднасяла/ с триене, поради въртеливото движение на колелата на МПС наляво по пътното платно, а предната част на автомобила се движела напред и надясно под лек ъгъл, с което застрашава останалите участници в движението. Нарушена разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което на нарушителя са наложени две наказания по чл. 175а, ал.1, предл. 3-то ЗДвП – глоба в размер 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок дванадесет месеца.

В мотивите съдът е посочил, че тази фактическа обстановка намира за установена от събраните по делото писмени доказателства /изчерпателно изброени/, по гласни такива – показанията на разпитаните по делото трима свидетели /поименно посочени и чиито показания са обсъдени/.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът е достигал до правни изводи за закономерен адм.-наказващ акт: обжалваното НП е издадено от компетентен орган, като в производството по съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Според съда процедурите по съставяне и връчване на АУАН, по издаване и връчване на НП са спазени и изпълнени в съответствие с разпоредбите на ЗАНН. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, се съдържат всички изискуеми от закона реквизити – време и място на извършване, подробно описание на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено и установено, както и нарушените разпоредби на материалния закон.

Решението е правилно.

Настоящият касационен съдебен състав на Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на жалбоподателя, и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение, по арг. чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Съдът е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като установената фактическа обстановка обосновава мотивите на решението и съответства на събраните по делото доказателства. Касационният съд изцяло споделя правните изводи, довели до потвърждаване на процесното наказателно постановление. На основание чл. 221, ал. 2, изр. посл., АПК настоящият съдебен състав препраща към тях, без да е необходимо да ги преповтаря.

В касационната жалба са изложени доводи, които релевират на първоначалните такива, с които е сезиран въззивния съд и не сочат на конкретен порок на съдебния акт. Отправените оплакваните касаят действия относно приплъзването или поднасянето на автомобила, които са надлежно обсъдени и опровергани от събраните по делото доказателства, съответно свидетелските показания на акт съставителя и свидетеля, както и на собственика на автомобила. Отделно от последното, по отношение на установеното нарушение на ЗДвП и издаденото НП е приложим процесуален ред процедура, който не изисква използване на АТСС, поради което въведените с

касационната жалба в този смисъл твърдения са неоснователни.

При извършената от съда касационна проверка се констатира, че правилно са приложени и тълкувани материалноправните разпоредби, за които свидетелстват установените по делото факти и обстоятелства, както и събраните доказателства, вкл. писмени и гласни, въз основа на които съдът е формирал вътрешно убеждение за потвърждаване в цялост на атакуваното наказателно постановление. Г. е извършил нарушение по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, а именно “На водача на моторно превозно средство е забранено да: използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари”, за което младши автоконтрольор към СДВР-ОПП е съставил АУАН, серия ГА № 1370602 от 03.07.2024 г. За това нарушение е предвидено административно наказание по чл.175а, ал.1 ЗДвП, съгласно който “Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари”. Наказанията са строго определени по размер и такива са наложени с обжалваното НП № 24-4332-019732/23.08.2024 г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“. Административнонаказващият орган е описал с необходимата изчерпателност всички релевантни факти и обстоятелства, които обуславят съставомерността на нарушението, за което са наложени санкции.

Касаторът счита, че решението на Софийския районен съд е постановено при нарушения на процесуалния закон, без да сочи в конкретика такива. Според касационната инстанция в хода на съдебното производство пред Софийския районен съд не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на постановения съдебен акт, като не се споделят и доводите на касационния жалбоподател за неизясняване на фактическата обстановка по делото.

За изчерпателност на мотивите следва да се посочи, че в оспорения съдебен акт е обсъдена и възможността за прилагане на разпоредбата за наличие на маловажен случай, която обосновано е отхвърлена. Напълно се споделя убеждението на съда, че видно от приложената по делото Справка картон на водача, Т. Г. е с множество наложени санкции за извършени от него нарушения на ЗДвП, което показва незачитане на установения в страната правов ред, уреждащ обществените отношения, свързани с правилата за движението по пътищата, респ. опазването на живота и здравето на гражданите. Това налага предупреждаване и превъзпитаване на нарушителя, което може да бъде постигнато именно чрез налагане на административни наказания, което е и преследваната от законодателя цел съгласно чл. 12 ЗАНН.

Въз основа на изложеното настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно. Не са налице сочените от касационния жалбоподател пороци на постановения съдебен акт, съставляващи отменителни основания и обуславящи неговата отмяна. При вярно и всестранно установена по делото фактическа обстановка, въз основа на данните от събраните по делото доказателства, и в съответствие с процесуалните правила и при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, съдебният състав на Софийски районен съд е достигнал до обоснован извод за неоснователност на жалбата, съответно за издадено НП, което да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора искането на касационния жалбоподател за присъждане на разноски е неоснователно. Ответникът по касация претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на учреждението – Столична дирекция на „Вътрешните работи“ съдебн разноски в размер 45 евро, определени съгласно разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН вр. чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 925 от 14.03.2026 г. по а.н.д. № 18132/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-019732/23.08.2024 г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 53 ЗАНН за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 ЗДвП на Т. М. Г., ЕГН [ЕГН], са наложени административни наказания по чл.175а, ал. 1, предл. трето, ЗДвП – лишаване от право да управлява МПС за срок 12 месеца и глоба в размер 3 000.00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА Т. М. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на „Вътрешните работи“ сумата в размер 45.00 /четиридесет и пет/ евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис на решението да се изпрати на страните, ведно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: